

(9) ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 8-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸਨੇ ਅਜੇ ਵੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਈ ਨਾਲ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(10) ਹੋਰ ਕੋਈ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ।

(11) ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, "ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।"

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਆਈ

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਅਪਰਾਧੀ

ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜੇ.

ਭੂਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1968 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ 375।

15 ਨਵੰਬਰ 1968 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਕੈਦੀ (ਆਰਜੀ ਰਿਹਾਈ) ਐਕਟ (1962 ਦਾ XI)— ਧਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4— ਪੰਜਾਬ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਕੈਦੀ (ਆਰਜੀ ਰਿਹਾਈ) ਨਿਯਮ (1963) — ਨਿਯਮ 3 ਅਤੇ 10— ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ (1898 ਦਾ V)— ਧਾਰਾ 514 - ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ - ਕੀ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣਾ ਹੈ - ਬਾਂਡਾਂ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਲਕ੍ਰਮਿਕ ਕ੍ਰਮ - ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ - ਅਜਿਹੇ ਬਾਂਡਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ - ਕੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਨੋ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਕੈਦੀ (ਆਰਜੀ ਰਿਹਾਈ) ਐਕਟ, 1962 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਜਾਂ 4 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਕੈਦੀ ਦੀ ਆਰਜੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ, ਫਾਰਮ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਮੁਚੱਲਕੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ। ' ਅਤੇ ਫਾਰਮ 'ਡੀ' ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ। ਰਿਹਾਈ

Bhup Singh, etc. v. The State of Punjab (Gopal Singh, J.)

ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ, ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਰਿਹਾਈ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਾਰਮ 'ਡੀ', ਫਾਰਮ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਓ (f ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਕੈਦੀ (ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਬਣੇ,

ਕੈਦੀ ਦੁਆਰਾ ਫਾਰਮ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿੱਜੀ ਮੁਚੱਲਕਾ ਭਰਿਆ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਕੈਦੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ 10)

ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਂਡਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ 'ਬੀ', 'ਸੀ' ਅਤੇ 'ਡੀ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ / ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਂਡਾਂ ਜਾਂ ਬਾਂਡਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਾਂਡ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਉਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੰਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਦੰਡ ਹੈ। (ਪਰਾ 11)

, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 14 ਜੁਲਾਈ, 1967, ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਲ. ਕਪੂਰ, ਉਪ-ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਧਾਰਾ 435/439 ਵੇਜ਼ਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ। 1967 ਬਾਂਡ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। 5,000 ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਏ.ਐਸ.ਬੀ.ਆਈ.ਐਨ.ਐਸ., ਇੱਕ ਵਕੀਲ।

ਐਮਐਸ ਡੀ ਹਿਲੇਨ, ਇੱਕ ਡਵੇਕਟ ਲਈ ਇੱਕ ਡੀਵੇਕਟ -ਜੀ ਐਨਰਲ, ਪੀ UNJAB, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ.—ਇਹ ਭੂਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਲ. ਕਪੂਰ, ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 20 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਸਨ। ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਚੋਸ਼ੀ ਕੈਦੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ 5,000-5,000 ਰੁਪਏ। ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਸੇਵਾ ਸਿੰਘ, ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ 14 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੁਣ ਧਾਰਾ 439, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) UndeUnderf ਵਾਰੰਟ 9 ਮਈ 1959 ਨੂੰ ਸੰਤਾ ਆਈ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਕੋਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿੱਚ ਉਮਰ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਨੇ 1962 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਗ੍ਰਾਂਡ ਕੰਡਕਟ ਪ੍ਰਿਜ਼ਨਰਜ਼ (ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ) ਐਕਟ, ਨੰਬਰ XI ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਅਧੀਨ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਲਈ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਉਸ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 5,000 ਅਤੇ ਦੋ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ। 5,006 - ਹਰੇਕ

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 13 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਲਗਾਇਆ, ਉਸ ਬਾਂਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਤਾ ਸਿੰਘ ਕੈਦੀ ਆਪਣੀ ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਅਤੇ ਬੰਨ੍ਹਿਆ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਤਲਵੰਡੀ ਦਸੌਧਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ ਦਾ ਦੌਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਇਹ ਕਿ ਕੈਦੀ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਿਲਾਸਪੁਰ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਨੂੰ ਦੇਣ | ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵੇਰਵੇ, 'ਅਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦਾ ਪਤਾ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਦੌਰਾਨ ਠਹਿਰੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ, ਕਿ ਪੈਰੋਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੈਦੀ ਆਪਣੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਗੁਜ਼ਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਟ, ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰੇਗਾ, ਕਿ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਮੁਚੱਲਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 5,000t) ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਬਾਂਡ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਬਾਂਡ ਦੀ ਰਕਮ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੈਦੀ ਨੇ 17 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਮੁਚੱਲਕਾ ਭਰਿਆ। ਇਹ ਬਾਂਡ 17 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਜੇਲ੍ਹ ਤੋਂ ਰਿਹਾਅ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੈਦੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਕੈਦੀ ਨੇ 18 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਸੁਪਰਡੈਟ, ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨਪੁਰ ਵਿਖੇ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਥੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਜੇਲ੍ਹ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਭਗੌੜੇ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਚਨਾ 29 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ, ਜੇਲ੍ਹਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਕਿ ਕੈਦੀ 18 ਮਾਰਚ, 1965 ਨੂੰ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਪੈਰੋਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ 10 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਜੇਲ ਦੇ ਸੁਪਰਡੈਟ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਅਧੀਨ ਉਡੀਕ ਕਰਨੀ ਪਈ। 2) ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰਬਰ XI, 1962 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ ਕੈਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਮੁਚੱਲਕੇ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ, 1966, ਨੇ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ, "ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 514, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ* ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ।

ਭੂਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ) ਤੁਰੰਤ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। :

(5) ਪੰਜਾਬ ਚੰਗੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਵਾਲੇ ਕੈਦੀ (ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ) ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਾਂਡ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 514 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਨੇ ਉਸ ਧਾਰਾ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਕੇਸ ਵਿਚ ਗਵਾਹੀ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦੋਵੇਂ ਟਰਾਇਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਕੈਦੀ ਨੇ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਸਨ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 5,000 ਹਰੇਕ।

: (6) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਨੇ ਕੈਦੀ ਵੱਲੋਂ ਪਿੰਡ ਤਲਵੰਡੀ ਦਸੌਧਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਹੱਦ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਿਆਂ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਲੜਿਆ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰਾਗਿੰਗ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੱਕ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ। ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਪੈਰੋਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਾ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਣ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਪੰਜਾਬ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਕੈਦੀ (ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ) ਨਿਯਮ ^ 1963 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਫਾਰਮ 'ਡੀ' ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਬਾਂਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਾਂਡ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬਾਂਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੀ ਰਾਏ • ਬਾਂਡ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 'ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਵੈਧ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(7) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

. (8) ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ.ਏ. ਜੋ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਕੈਦੀ (ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ) ਨਿਯਮ, 1963 ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਬੀ' ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸਮੀਕਰਨ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, "ਅਸੀਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ' ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਾਂ" ਉਸ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੱਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਫਾਰਮ 'ਬੀ' ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਹੈ

ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ; ਹਰਿਆਣਾ

(1970) 1.

ਪੰਜਾਬ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਕੈਦੀ (ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ) ਐਕਟ, 1962 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਜਾਂ 4 ਅਧੀਨ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ। ਇਸ ਵਾਰੰਟ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਸ 'ਤੇ ਕੈਦੀ ਦੁਆਰਾ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਸਕਿਤ ਵਜੋਂ ਹੀ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਡੀ' ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ

Bhup Singh, etc. v. The State of Punjab (Gopal Singh, J.)

ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਫਾਰਮ 'ਡੀ' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -■

'ਡੀ' ਤੋਂ

(ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ)

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ -----ਇਹ ਬਾਂਡ -----ਮਿਤੀ
-----1.20.2017 ਨੂੰ

ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਜ਼ਮਾਨਤ) ਅਤੇ ----- (ਦੂਜਾ ਜ਼ਮਾਨਤ), (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਜ਼ਮਾਨਤ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਫ਼ਤਿਆਂ/ਦਿਨਾਂ ----- ਦੀ
ਮਿਆਦ ਲਈ ਪੈਰੋਲ/ਫਰਲੋ 'ਤੇ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੈਦੀ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ----- ਦੀ
ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੈ-----

ਅਤੇ ----- ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ---

ਪੰਜਾਬ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਕੈਦੀ (ਆਰਜ਼ੀ ਰਿਹਾਈ) ਐਕਟ, 1962, ਕੈਦੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਦੇ
ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਹਰ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ।----- ਉਨ੍ਹਾਂ
ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;

ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ----- ਫਾਂਸੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਏ
ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ----- ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ
ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ।

ਇਸ ਲਈ, ਹੁਣ, ਜ਼ਮਾਨਤਦਾਰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ
ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ। - ਜੇ ਕੈਦੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਫ਼ਾਲਟ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਉਸਦੇ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ.

ਦੇ ਹਸਤਾਖਰ ਲਈ ਅਤੇ ਤਰਫੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਰਾਜਪਾਲ, ਪੰਜਾਬ ਦਾ।

ਪਹਿਲੀ ਜ਼ਮਾਨਤ.

ਦੇ ਦਸਤਖਤ

(9) ਫਾਰਮ 'ਡੀ' ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਕਿਸੇ
ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਪੈਰੋਲ ਜਾਂ ਫਰਲੋ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਪੀ.ਏ. ਅੰਗੂਠਾ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਾਲਾ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਕੈਦੀ ਨੂੰ
ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨਾਲ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ
ਗਿਆ ਹੈ, ਪੰਜਾਬ ਗੁੱਡ ਕੰਡਕਟ ਪ੍ਰਿਜ਼ਨਰਜ਼ (ਆਰਜ਼ੀ ਰੀਲੀਜ਼) ਐਕਟ, 1962 ਦੀ ਧਾਰਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ
ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦਾ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ, ਜਿਵੇਂ
ਕਿ ਉਸ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ
ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਅਤੇ ਕੁਝ ਰਕਮ ਲਈ ਇੱਕ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ
ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕੈਦੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੈਦੀ ਨੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰਕਮ ਦੇ ਜੋੜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਕੈਦੀ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਗੂਠੇ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਤਾਂ ਕੈਦੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੈਦੀ ਦੁਆਰਾ ਅੰਗੂਠਾ-ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਗਾਇਆ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪ੍ਰਤੀ ਸੋਨਲ ਬਾਂਡ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਵਾਰੰਟ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀਏ, (ਫਾਰਮ 'ਬੀ') ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਹਰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। - ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ, "ਜੇ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਕੇ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ ਹਾਂ", "ਜੇ ਅਸੀਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਾਂ" ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਸੱਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੈਦੀ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਨਿੱਜੀ ਮੁਚੱਲਕਾ ਵੀ ਫਾਰਮ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਦੀ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਹੈ। ਇਹ ਫਾਰਮ 'ਬੀ' ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ 'ਸੀ' ਵਿਚਲੇ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਦੇ ਫਾਰਮ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੈਦੀਆਂ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਲਈ ਵਾਰੰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹਨ, ਫਾਰਮ 'ਬੀ' ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਫਾਰਮ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਫਾਰਮ 'ਡੀ' ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਈ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਹੈ। ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਜਿਸ ਨੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ PA ਦੀ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ, ਨੂੰ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਤਸਦੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੇ ਅੰਗੂਠੇ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨਾਂ ਨਾਲ ਕੈਦੀ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਸੀ।

(10) ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਈ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ ਫਾਰਮ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬੀ, ਅਤੇ ਫਾਰਮ 'ਡੀ' ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਰੰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਲ੍ਹ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ, ਰਿਹਾਈ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਿੱਥੇ ਰਿਹਾਈ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਾਰਮ 'ਡੀ', 'ਫਾਰਮ' ਸੀ' ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ, ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਵੈਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੈਦੀ ਦੁਆਰਾ ਫਾਰਮ 'ਸੀ' ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਕੈਦੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(11) ਫਾਰਮ 'ਬੀ' ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਂਡਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਦੇਖਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ; 'ਸੀ' ਅਤੇ 'ਡੀ' ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤਾਂ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਂਡਾਂ ਜਾਂ ਬਾਂਡਾਂ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਗੰਭੀਰ ਨਤੀਜੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਬਾਂਡ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਭਾਜ਼ਾ ਨੂੰ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਜ਼ਾ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਉਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਦੰਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਚਰਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੰਡ ਹੈ।

ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਐਮ. ਹੋਮੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿਪੋਰਟ (1) ਵਿੱਚ, 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1946 ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਦੁਆਰਾ 50,000.00 ਰੁਪਏ ਦੀ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਦੇ ਹਨ। 50,000.00, ਜੋ ਮੌਲਵੀ ਏ. ਅਲੀ ਖਾਨ, ਨਿਆਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕੈਦੀ ਸਿੰਘਭੂਮ ਦੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਤਮ ਸਮਰਪਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਜੇਕਰ ਉਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੌਸਲ ਦੀ ਨਿਆਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਵੰਬਰ, 1952 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਏ. ਅਲੀ ਖਾਨ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ, ਜ਼ਮਾਨਤਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਂਡ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ

ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਸਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਂਡ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਬਾਂਡ ਵਿਚ ਇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਦੰਡਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੀ ਬਹੁਤ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੰਗਾਮੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਨਿਆਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਅਲੀ ਖਾਨ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅੰਸ਼ਕ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਂਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜ਼ਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ

Bhup Singh, etc. v. The State of Punjab (Gopal Singh, J.)

ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੁਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਭਾਵ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

“ਬਿਹਾਰ ਦੇ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਜੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਆਂਇਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਦੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੁਆਰਾ ਆਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ”

ਇਹ ਝਗੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(13) ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਮੁਹੰਮਦ ਸਈਦ (2) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ 1953 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕੋਂਗ ਸਮਰਾਟ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਾਂਡ ਦੀ ਰਕਮ ਧਾਰਾ 514, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਬਰਾਮਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਚਿੰਤਤ ਕਿਉਂਕਿ ਜ਼ਬਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

“26 ਜਨਵਰੀ, 1950 ਤੋਂ, ਇਸਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਹਾਰਾਣੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਚਲਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਜਾਬਤਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਬਾਂਡ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਂਡ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਰਾਜਾ ਸਮਰਾਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ * ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕੋਈ ਬਾਂਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਭਾਰਤ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਕੀਤਾ।

1953 ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਬਾਂਡ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਬਾਂਡ ਸੀ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤੀ ਗਣਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਅਣਜਾਣ ਸੀ। ਧਾਰਾ 514, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਾਂਡ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਬਾਂਡ ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 514 ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ।

(14) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 2 ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਨੁਕਸ ਹਨ (1) ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਪੰਜਾਬ ਚੰਗੇ ਆਚਰਣ ਕੈਦੀ (ਅਸਥਾਈ ਰਿਹਾਈ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਫਾਰਮ 'ਡੀ' ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। , 1963. ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਫਾਰਮ 'ਬੀ' ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਈ ਦੇ ਵਾਰੰਟ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅੰਗੂਠਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। (2) ਵਿੱਚ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਦਾ ਅਮਲ

ਫਾਰਮ, 'ਸੀ?' ਫਾਰਮ 'ਡੀ' ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜ਼ਮਾਨਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬੰਨ੍ਹ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਕਮ ਜਿਸ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਂਡ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਕੈਦੀ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਰਿਹਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤਦਾਰ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਾਰਮ 'ਸੀ' ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੈਦੀ ਦੀ ਪੈਰੋਲ 'ਤੇ ਰਿਹਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਾਰਮ 'ਡੀ' ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਹੈ ਜੋ ਕੈਦੀ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਮੁਚੱਲਕੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ > ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। (3) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਖੌਤੀ ਨਿੱਜੀ ਬਾਂਡ ਨੂੰ 17 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ 13 ਫਰਵਰੀ, 1965 ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਸੀ।

ਨਿਯਮ 3 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦੋ ਬਾਂਡਾਂ ਦਾ ਕਾਲਕ੍ਰਮਿਕ ਕ੍ਰਮ ਅਤੇ ਫਾਰਮ 'ਬੀ', 'ਸੀ' ਅਤੇ 'ਡੀ' ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਵੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਂਡ ਅਵੈਧ ਹੈ।

(15) ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਾਏ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਧਾਰਾ 7 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦਾ ਹੈ: - “ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀਆਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (2) ਅਤੇ (3) ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬਾਂਡ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਾਂਡ ਦੀ ਰਕਮ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। , ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ”

ਫਾਈਲ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਇ ਬਾਂਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(16) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੇ 19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1966 ਨੂੰ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ: -

“* * * * ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤਦਾਰਾਂ (ਭੂਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ) ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 514, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰੋ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।”

(17) ਪੱਤਰ ਦਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਪ ਮੰਡਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 514, ਫੌਜਦਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮਾਨਤਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 514, ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(18) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਕੇ ਐਸ ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Bhup Singh, etc. v. The State of Punjab (Gopal Singh, J.)

गुलजेश